

212185
FET

'Financiële Gids '95' licht sektor en maatschappijen grondig door

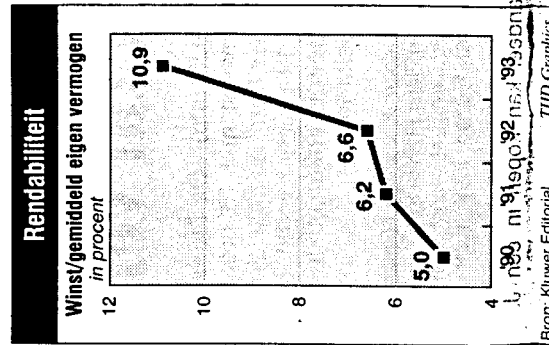
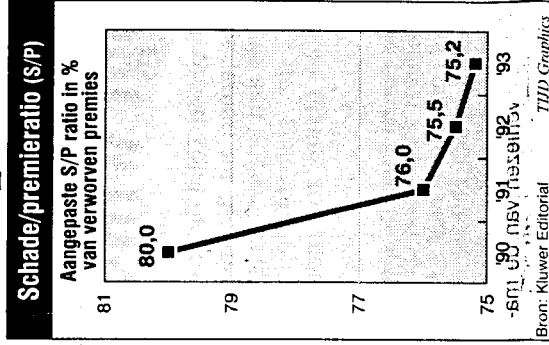
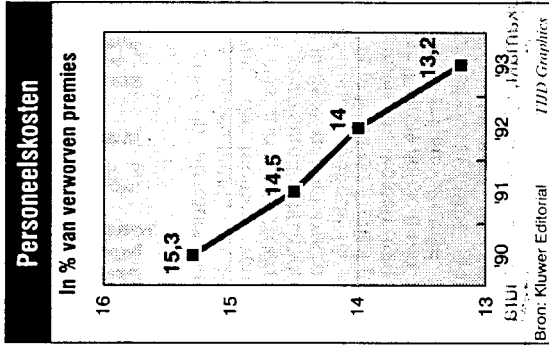
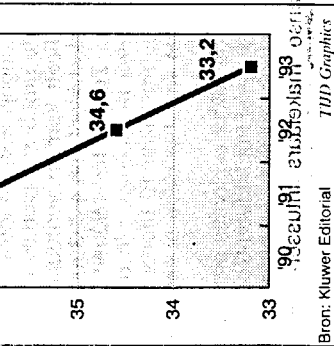
Meerwaarden tillen rendement verzekeraars boven 10 procent

(tijd) - De verbetering van de rendabiliteit van de Belgische verzekeringssector in het boekjaar 1993 was uitsluitend te danken aan de gerealiseerde meerwaarden. Het was een zeer goed beursjaar, waardoor op de aandelen- en obligatiemarkten aanzienlijke meerwaarden werden verdiend. Zwakke rendabiliteit en een gebrekkige transparantie van de jaarrekening blijven de stoorzenders in de sector.

Dat blijkt uit de pas verschenen financiële analyse van de Belgische verzekeringsmaatschappijen, die is gepubliceerd in de nieuwe editie '95 van de 'Financiële Gids van de verzekeringen', uitgegeven door Kluwer Editorial. De gids bevat een sektoranalyse over de jongste drie jaar en een analyse van 190 maatschappijen. In 16 afzonderlijke rankings worden de belangrijkste schappijen vergeleken.

De rendabiliteit, uitgedrukt in de verhouding winst/gemiddeld eigen vermogen, krom in 1993 enkele jaren lang stagnering van 6,6 naar 10,9%. 'Niets wijst erop dat deze klim een definitieve kentering inhoudt', stelt auteur en UCL-professor Christian Jaumain. 'Kijk, de rendabiliteit van 10,9% in 1993 was voor 6,8 procentpunt te danken aan netto meerwaarden. De stijging van de netto meerwaarden ten opzichte van het eigen vermogen van 2,2 naar 6,8% (+ 4,6%) was echter groter dan de groei van de totale rendabiliteit van 6,6% naar 10,9% (+ 4,3%).'

Prof. Jaumain ziet drie factoren die de zwakke rendabiliteit verklaren. Het schadecijfer blijft op een hoog peil staan, het rendement van de beleggingen is stabiel maar dan enkel dank zij de gerealiseerde meerwaarden

op tegen slechts 12% in 1993.

Het hoge schadecijfer wekt bezorgdheid, signaleert prof. Jaumain. Sinds het boekjaar 1990 blijft dat cijfer boven de grens van de 90% schommelen.

Dat is het hoogste peil sinds 1980. Deze zg. S/P-ratio (schade/premie) die de schadeuitkeringen en de toekenningen aan de schadeverzekering in verhouding tot de verworven premies, liep in 1990 zelfs op tot 95% maar die uitschieter was helemaal toe te schrijven aan de verwoestende voorjaarsstormen. De aangepaste S/P-ratio (Modificief S/P-ratio) die ook de rente op de schades reserves in rekening brengt, bevestigt de trend. Deze ratio bedroeg in 1993 75,2% tegen 76% in 1991. Zelfs na verrekening van de rente op

de schades reserves volstaan de verworven premies niet om schade en operationele bedrijfskosten te dekken die in 1993 108,4% van de verworven premies (429 miljard fr.) beliepen.

De Belgische verzekeraars zochten in 1993 in toenemende mate hun toevlucht tot obligatiebeleggingen. Eind 1994 bestond 52,1% van de globale beleggingsportefeuille uit obligaties en slechts 7,4% uit aandelen. In 1991 hadden de verzekeraars 48,3% van hun portefeuille in obligaties belegd. De toename ging niet ten koste van de aandelen- of vastgoedportefeuille maar van de hypothecaire kredieten. In 1990 was nog 17,9% van de reserves belegd in hypothecaire kredieten tegen nog maar 14,9% eind 1993. 'Voor de mees-

te verzekeraars is de hypotheekmarkt geen prioriteit', zegt Frank Claes, uitgever van de 'Financiële Gids'. 'De verzekeraars geven terrein prijs aan de banken die dank zij de hypotheeklening nu ook allerlei verzekeringen aan de man kunnen brengen.'

Het rendement van de beleggingen bleef sinds 1990 op een behoorlijk peil van 8,5%, merkt prof. Jaumain op. Maar dat was enkel dank zij de realisatie van meerwaarden, die 1 procentpunt van dat rendement opleverden. Desondanks bleef de winstdeelname die bovenop het gewaarborgd rendement wordt toegekend, ondermaats. Tijdens de voorbije vier jaar kwam die winstdeelname gemiddeld niet boven de 2% uit. Ook als men rekening houdt met het eventuele fis-

kale voordeel voor levensverzekeringen, is het grote verschil tussen het beleggingsrendement van de maatschappijen en de rente van de verzekeringen niet te rechtvaardigen.

Claes en Jaumain storen zich ook aan het gebrek aan transparantie in de cijfers van de maatschappijen. 'Is het wel normaal', zo vragen zij zich af, 'dat verzekeringdeskundigen, makelaars, klanten en personeelsleden enkel kennis kunnen nemen van gekonsolideerde jaarrekeningen op internationaal niveau en verstoren blijven van andere beoordelingselementen?' KB

Financiële Gids van de verzekeringen, Kluwer Editorial, Diegem, 408 bladzijden, 24.000 fr. (abonnement 20.000 fr.), inlichtingen tel. 02/719.15.84.